

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในจังหวัดจันทบุรี Factors Affecting The Social Welfare Needs Of The Elderly In Chanthaburi Province

เกรียงไกร สุขจิต¹ ปริญา สีม่วง^{2*}

Kriengkrai Sukjit¹ Parinya Siemuang^{2*}

*Corresponding author e-mail: parinya.si@mail.rm.utk.ac.th

Received: August 20th, 2025; Revised: December 19th, 2025.; Accepted: December 30th, 2025

บทคัดย่อ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในจังหวัดจันทบุรี มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการของผู้สูงอายุต่อสวัสดิการภาครัฐ 2) เพื่อวิเคราะห์ระดับความต้องการของผู้สูงอายุต่อสวัสดิการภาครัฐในจังหวัดจันทบุรี 3) เพื่อศึกษาระดับการรับรู้นโยบายสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุในจังหวัดจันทบุรี โดยกลุ่มตัวอย่าง คือ ประชากรในจังหวัดจันทบุรี ที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป จำนวน 400 คน เป็นงานวิจัยแบบเชิงปริมาณ ซึ่งผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลในรูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้วิธีเก็บแบบสอบถาม 400 ชุด โดยจะนำข้อมูลมาวิเคราะห์ประมวลผลทางสถิติ โดยการวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา ด้วยค่าร้อยละ การแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมาน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ในการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้เครื่องมือวิเคราะห์ผลทางสถิติ ได้แก่ สถิติทดสอบ t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA: F-test) และใช้สถิติการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) ผลที่ได้พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรู้นโยบายภาครัฐของผู้สูงอายุในจังหวัดจันทบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ สิทธิการศึกษา การศาสนา และข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านสุขภาพอนามัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72

คำสำคัญ: ผู้สูงอายุ สวัสดิการภาครัฐ การรับรู้ ความต้องการ

¹ นักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

Student in Faculty of Business Administration, Rajamangala University of Technology Krungthep

² อาจารย์ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

Lecturer in Faculty of Business Administration, Rajamangala University of Technology Krungthep

Abstract

Factors affecting the social welfare needs of the elderly in Chanthaburi Province The objectives are as follows: 1) to study the factors affecting the needs of the elderly for government welfare, 2) to analyze the level of needs of the elderly for government welfare in Chanthaburi Province, and 3) to study the level of awareness of government welfare policies of the elderly in Chanthaburi Province. The sample is 400 people aged 60 years and over in Chanthaburi Province. The data will be analyzed and processed statistically. By analyzing descriptive statistics with a percentage value. Frequency distribution Mean calculation, standard deviation calculation, and inferential data analysis using statistical ready-made programs. In the hypothesis test, statistical analysis tools such as t-test and one-way ANOVA (F-test) were used, and multiple regression analysis statistics were used. The results showed that the sample had opinions on the perception of government policies among the elderly in Chanthaburi Province. Overall is at a very high level. The average value was 3.63, with the highest average being the right to education, religion and information useful for life. The average was 3.79 opinions on the social welfare needs of the elderly. The average value was 3.57 in the areas with the highest averages, namely health, health, and health. The average value is 3.72

Keywords: Elderly, Government Welfare, Perception, Needs

บทนำ

ปัจจุบันทั่วโลกมีผู้สูงอายุจำนวนราว 1,000 ล้านคน โดยองค์การสหประชาชาติได้ประเมินสถานการณ์เอาไว้ว่า พ.ศ. 2544-2643 จะเป็นศตวรรษแห่งผู้สูงอายุ 60 ปีขึ้นไป คิดเป็นสัดส่วนมากกว่าร้อยละ 10 ของประชากรรวมทั่วโลก และมีแนวโน้มว่าผู้สูงอายุเหล่านี้จะมีความยากลำบากในการดำรงชีวิตประจำวัน โดยในภูมิภาคอาเซียนนั้นพบว่า มีประชากรอายุ 60 ปีขึ้นไปร้อยละ 11 และมีจำนวน 7 ประเทศที่ได้ก้าวสู่สังคมผู้สูงอายุแล้ว โดยสิงคโปร์เป็นประเทศแรกที่เข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์ ซึ่งมีผู้สูงอายุ 60 ปีขึ้นไปมากกว่าร้อยละ 20 ของประชากรในประเทศ

สำหรับประเทศไทย สำนักงานสถิติแห่งชาติระบุว่าประเทศไทยได้ถูกจัดให้เป็นประเทศที่อยู่ในสังคมผู้สูงอายุ (Aging Society) มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2548 และประเทศไทยกำลังจะกลายเป็น “สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์” เมื่อผู้สูงอายุมีมากถึงร้อยละ 20 และคาดว่าจะเป็สังคมสูงวัยระดับสุดยอดในอีกไม่ถึง 20 ปีข้างหน้าเมื่อผู้สูงอายุมีสัดส่วนถึงร้อยละ 28 (Tupanich, W., Chailap, S., & Chaila, K., 2019) ในขณะที่ประเทศไทยเริ่มเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุมาหลายปีแล้ว โดยข้อมูลประจำปี พ.ศ. 2561 พบว่า มีประชากรในประเทศทั้งหมด 66.4 ล้านคน เป็นผู้สูงอายุ 10.6 ล้านคน นับเป็นร้อยละ 16.06 ในปี พ.ศ. 2562 ประชากรผู้สูงอายุมีมากถึง 11.6 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 17.5 ของประชากรทั้งหมดจำนวน 69.3 ล้านคน ประเทศไทยก้าวเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์ในปี พ.ศ. 2565 โดยจำนวนผู้สูงอายุจะมีจำนวนประมาณร้อยละ 20-30 และที่สำคัญกว่านั้น ประเทศไทยจะกลายเป็นสังคมสูงวัยระดับสุดยอดเช่นเดียวกับประเทศญี่ปุ่นที่มีประชากรอายุ 60 ปีขึ้นไปเป็นจำนวนร้อยละ 28 ในปี พ.ศ. 2574 (Department of Health Promotion (ThaiHealth), 2021).

นโยบายด้านที่ 3 การลดความเหลื่อมล้ำของสังคมและการสร้างโอกาสการเข้าถึงการบริการของรัฐ ข้อที่ 3 ในระยะต่อไป จะพัฒนาระบบการคุ้มครองทางสังคม ระบบการออมและระบบสวัสดิการชุมชนให้มีประสิทธิภาพและมีความยั่งยืนมากยิ่งขึ้น รวมทั้งการดูแลให้มีระบบการกักขังที่เป็นธรรมและการสงเคราะห์ผู้ยากไร้ตามอัตภาพ พัฒนาศักยภาพ คุ้มครองและพิทักษ์สิทธิ จัดสวัสดิการช่วยเหลือและพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ที่ด้อยโอกาส ผู้พิการ ผู้สูงอายุ

สตรี และเด็ก ข้อที่ 4 เตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตและการมีงานหรือกิจกรรมที่เหมาะสม เพื่อสร้างสรรค์และไม่ก่อภาระต่อสังคมในอนาคต โดยจัดเตรียมระบบการดูแลในบ้าน สถานพักฟื้น และโรงพยาบาล ที่เป็นความร่วมมือของภาครัฐ ภาคเอกชน ชุมชน และครอบครัว รวมทั้งพัฒนาระบบการเงินการคลังสำหรับการดูแลผู้สูงอายุ” (Department of Older Persons, Ministry of Social Development and Human Security, 2019) จากนโยบายของทางภาครัฐ หากเราดูแผนนโยบายของกองสวัสดิการและคุ้มครองสิทธิผู้สูงอายุ กรมกิจการผู้สูงอายุ (ผส.) กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พมจ.) ซึ่งมีหน้าที่ในการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ กล่าวเอาไว้ว่า เมื่อถึงอายุ 60 ปี ประชาชนทุกคนยังคงมีสิทธิและสวัสดิการทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านสุขภาพ 2) ด้านสังคม 3) ด้านเศรษฐกิจ 4) สิ่งแวดล้อม และ 5) ด้านสงเคราะห์

กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ จังหวัดจันทบุรี ให้ข้อมูลว่ามีประชากรในจังหวัดจันทบุรีทั้งสิ้น 409,401 คน มีผู้สูงอายุ 60 ปีขึ้นไป จำนวน 85,948 คน แบ่งเป็นกลุ่มติดสังคม 77,996 คน กลุ่มติดบ้าน 6,189 คน และกลุ่มติดเตียง 763 คน ซึ่งคิดเป็นจำนวนร้อยละ 20.9 % ของประชากรทั้งจังหวัด(ข้อมูล เมื่อวันที่ 29 มีนาคม พ.ศ. 2567) ดังนั้น ผู้สูงอายุที่เป็นประชาชนกลุ่มใหญ่จึงควรได้รับสวัสดิการและการดูแลจากทางภาครัฐอย่างเหมาะสม ทั้งนี้ทาง จังหวัดจันทบุรีได้นำนโยบายการจัดการสวัสดิการแก่ผู้สูงอายุผ่านหลาย ๆ ภาคส่วนที่อยู่ในพื้นที่ แต่ถึงอย่างไรก็ตาม เนื่องจากแต่ละเขตและพื้นที่มีลักษณะแตกต่างกันออกไป การดำเนินงานเพื่อส่งเสริมดูแลผู้สูงอายุจึงยังไม่สามารถตอบสนองความต้องการและเป็นไปตามวัตถุประสงค์ได้ทั้งหมด ลักษณะประชากรในจังหวัดจันทบุรี จังหวัดจันทบุรีมีจำนวนผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากประเทศไทยเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ จังหวัดนี้จึงเป็นพื้นที่ที่เหมาะสมในการศึกษาสวัสดิการที่เกี่ยวข้องกับผู้สูงอายุเพื่อให้เห็นภาพรวมของปัญหาและความต้องการในพื้นที่ชนบทและกึ่งเมือง ประชากรผู้สูงอายุในจันทบุรีอาจมีลักษณะเฉพาะ เช่น พื้นฐานอาชีพ (เกษตรกรรมหรือประมง) และวิถีชีวิตที่ส่งผลต่อความต้องการด้านสวัสดิการที่แตกต่างจากจังหวัดอื่น โดยงานวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุในจังหวัดจันทบุรี โดยมุ่งเน้นไปที่ปัจจัยต่าง ๆ เช่น คุณภาพของบริการ ข้อมูลข่าวสารที่ได้รับ การรับรู้ถึงบริการ และการมีส่วนร่วมของผู้สูงอายุในกระบวนการตัดสินใจ ที่อาจส่งผลต่อความต้องการโดยรวมและความเกี่ยวข้องกับนักวิจัยนักวิจัย ซึ่งมีความเชื่อมโยงกับจังหวัดจันทบุรี เพราะเป็นคนในพื้นที่ มีข้อมูลพื้นฐาน มีความสนใจในบริบทเฉพาะของจังหวัดนี้ จึงทำให้สามารถเข้าถึงข้อมูลได้ง่าย และมีความเข้าใจบริบทของพื้นที่มากขึ้น ซึ่งผลการศึกษานี้จะช่วยให้เห็นถึงจุดแข็งและจุดอ่อนของสวัสดิการภาครัฐที่มีต่อผู้สูงอายุในจังหวัดจันทบุรี และสามารถนำไปสู่การปรับปรุงและพัฒนานโยบายสวัสดิการต่าง ๆ ให้ดียิ่งขึ้น เพื่อให้ผู้สูงอายุสามารถใช้ชีวิตได้อย่างมีคุณภาพและมีความสุขในสังคมที่กำลังเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในปัจจุบัน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

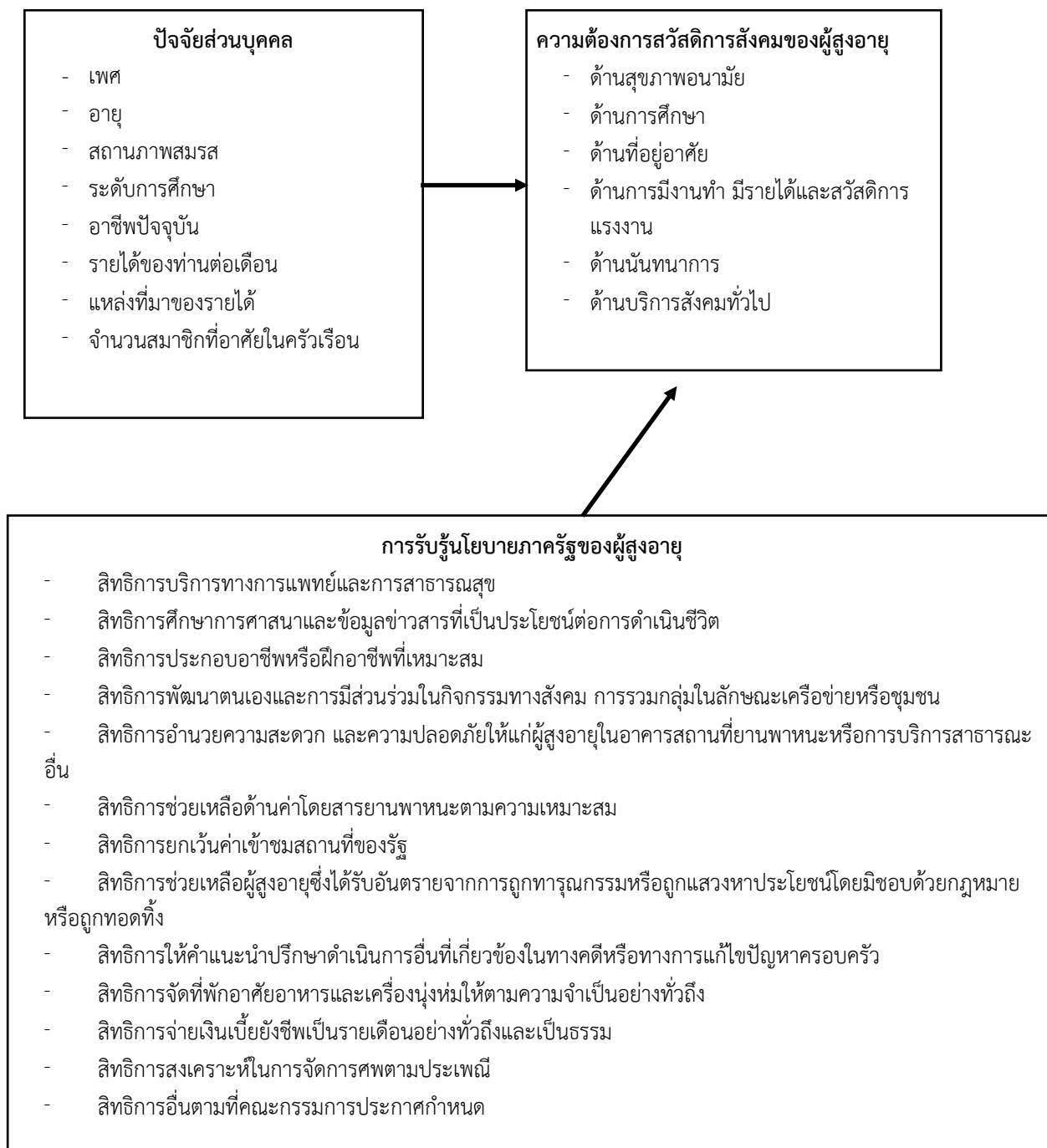
- 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการของผู้สูงอายุต่อสวัสดิการภาครัฐ
- 2) เพื่อวิเคราะห์ระดับความต้องการของผู้สูงอายุต่อสวัสดิการภาครัฐในจังหวัดจันทบุรี
- 3) เพื่อศึกษาระดับการรับรู้นโยบายสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุในจังหวัดจันทบุรี

สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล ที่แตกต่างกัน มีอิทธิพลต่อความต้องการสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุในจังหวัดจันทบุรี แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 การรับรู้นโยบายภาครัฐมีอิทธิพลต่อความต้องการสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุในจังหวัดจันทบุรี

กรอบแนวคิดในการวิจัย

รูปที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

สำหรับการกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้ ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) ประชากร (Population) ได้แก่ ผู้สูงอายุในจังหวัดจันทบุรี

ในการศึกษานี้ประชากรผู้สูงอายุ คือ บุคคลที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป นั่นคือ ผู้สูงอายุ ตอนต้นอายุ 60-74 ปี และผู้สูงอายุตอนปลายอายุ 75 ปีขึ้นไป โดยสามารถสื่อสารเป็นภาษาไทยได้และ สามารถตอบคำถามจากแบบสอบถามได้

2) กลุ่มตัวอย่าง (Sample) เลือกกลุ่มตัวอย่างเพื่อเป็นตัวแทนของประชากร ได้แก่ จังหวัดจันทบุรี ที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป จำนวน 400 คน โดยอาศัยวิธีการหาขนาดกลุ่มตัวอย่าง ตามสูตรของ (Taro Yamane, 1973)

3) การสุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิอย่างเป็นสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) เทียบสัดส่วนกลุ่มตัวอย่างจากขนาดของประชากรในแต่ละเขต ในเขตพื้นที่จังหวัดจันทบุรี

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและคุณภาพของเครื่องมือ

ในการศึกษานี้ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือสำหรับการศึกษาค้นคว้าเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ โดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรกลุ่มตัวอย่างซึ่งมีรายละเอียดเกี่ยวกับการสร้างแบบสอบถามดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 คำถามด้านประชากรศาสตร์ เป็นข้อมูลพื้นฐาน ได้แก่ เพศ อายุ รายได้ ศาสนา สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อาชีพปัจจุบัน รายได้ต่อเดือน แหล่งที่มาของรายได้ จำนวนสมาชิกที่อาศัยในครัวเรือน ซึ่งมี ลักษณะเป็นคำถามแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ส่วนที่ 2 คำถามที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านการรับรู้ถึงสวัสดิการภาครัฐ ซึ่งมีทั้งหมด 47 ข้อคำถาม แบ่งการให้คะแนนออกเป็น 5 ระดับ (Rating Scale) ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามความต้องการสวัสดิการภาครัฐ ซึ่งมีทั้งหมด 32 ข้อคำถาม โดยมีลักษณะ เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งความคิดเห็นออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ส่วนที่ 4 คำถามปลายเปิดให้ข้อเสนอแนะ และเสนอความคิดเห็น

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ เพื่อให้มั่นใจว่าเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลมีความเที่ยงตรงและน่าเชื่อถือ ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการในการทดสอบความถูกต้องของเนื้อหา (Content Validity) รวมถึงการทดสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability) โดยการนำแบบสอบถามที่พัฒนาขึ้นไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญที่มีความเกี่ยวข้องกับงานวิจัยที่ศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุในจังหวัดจันทบุรีรวมถึงความเข้าใจในข้อคำถามและตรงกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัย ซึ่งวิธีการหาค่าความเที่ยงตรง จะนำข้อคำถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาจาก ผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด 3 ท่าน จากนั้นนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index Objective Congruence: loc) โดยมีคะแนนอยู่ที่ 0.95

หลังจากทดสอบความถูกต้องของข้อคำถามและปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้ว ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบความน่าเชื่อถือของเครื่องมือ (Pilot Test) กับกลุ่มทดสอบ จำนวน 30 ตัวอย่าง ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ก่อนจะใช้แบบสอบถามกับกลุ่ม ตัวอย่างจริงเพื่อทดสอบความเชื่อถือได้ (Reliability) โดยใช้เทคนิคการวัดความสอดคล้องของแบบสอบถาม (Internal Consistency Method) ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์ Cranach's alpha โดยจะยอมรับการทดสอบเมื่อค่า Alpha มากกว่าหรือเท่ากับ 0.7 (Nunnally, 1978) เพื่อตรวจสอบความแม่นยำและความเหมาะสมของแบบสอบถามว่าสามารถสื่อสารให้ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถเข้าใจตรงกัน โดยใช้สูตรของ Cronbach (1970) โดยมีค่าคะแนนอยู่ที่ 0.87

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุในจังหวัดจันทบุรี” เป็นงานวิจัยแบบเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลในรูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research)

โดยใช้วิธีแบบสอบถาม 400 ชุด ชุดโดยเก็บรวบรวม ข้อมูลจากการไปสอบถามตามกลุ่มชุมชนต่างๆ และแบบสอบถามออนไลน์ (Online Questionnaire) และนำเสนอผลการวิจัยด้วยการวิเคราะห์ทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างของงานวิจัย โดยจะนำข้อมูลมา วิเคราะห์ประมวลผลทางสถิติ ซึ่งแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1 การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เป็นการนำเสนอตัวแปรที่ได้จากการทำวิจัยมาอธิบายรายละเอียดข้อมูล ประกอบไปด้วย

- 1) ค่าร้อยละ (Percentage)
- 2) การแจกแจงความถี่ (Frequency)
- 3) ค่าเฉลี่ย (Mean)
- 4) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) เพื่อศึกษาข้อมูลของกลุ่ม ตัวอย่างโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ในการทดสอบสมมติฐาน (Hypothesis Testing) โดยใช้เครื่องมือวิเคราะห์ผลทางสถิติ ได้แก่ สถิติทดสอบ t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA: F-test) และใช้สถิติการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อายุ 61-70 ปี จำนวน 197 คน คิดเป็นร้อยละ 49.25 ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส จำนวน 367 คน คิดเป็นร้อยละ 91.75 ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษา มัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช. จำนวน 217 คน คิดเป็นร้อยละ 54.25 ส่วนใหญ่มีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 28.00 ส่วนใหญ่มีรายได้ของต่อเดือน 3,001-10,000 บาท จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 31.00 ส่วนใหญ่แหล่งที่มาของรายได้จาก เบี้ยยังชีพจากทางราชการ จำนวน 361 คน คิดเป็นร้อยละ 90.25 ส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิกที่อาศัยในครัวเรือน 4คน จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 35.25

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้นโยบายภาครัฐของผู้สูงอายุในจังหวัดจันทบุรี

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้นโยบายภาครัฐของผู้สูงอายุในจังหวัดจันทบุรี

การรับรู้นโยบายภาครัฐของผู้สูงอายุในจังหวัดจันทบุรี	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
สิทธิการบริการทางการแพทย์และการสาธารณสุข	3.63	0.77	มาก
สิทธิการศึกษาการศาสนาและข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต	3.79	0.74	มาก
สิทธิการประกอบอาชีพหรือฝึกอาชีพที่เหมาะสม	3.71	0.80	มาก
สิทธิการพัฒนาตนเองและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม การรวมกลุ่มในลักษณะเครือข่ายหรือชุมชน	3.73	0.76	มาก
สิทธิการอำนวยความสะดวก และความปลอดภัยให้แก่ผู้สูงอายุในอาคารสถานที่ยานพาหนะหรือการบริการสาธารณะอื่น	3.58	0.79	มาก
สิทธิการช่วยเหลือด้านค่าโดยสารยานพาหนะตามความเหมาะสม	3.66	0.77	มาก
สิทธิการยกเว้นค่าเข้าชมสถานที่ของรัฐ	3.66	0.93	มาก

สิทธิการช่วยเหลือผู้สูงอายุซึ่งได้รับอันตรายจากการถูกทารุณกรรมหรือถูกแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบด้วยกฎหมายหรือถูกทอดทิ้ง	3.59	0.88	มาก
สิทธิการให้คำแนะนำปรึกษาดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องในทางคดีหรือทางการแก้ไขปัญหาคอรัว	3.56	0.91	มาก
สิทธิการจัดที่พักอาศัยอาหารและเครื่องนุ่งห่มให้ตามความจำเป็นอย่างทั่วถึง	3.51	0.87	มาก
สิทธิการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพเป็นรายเดือนอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม	3.66	0.82	มาก
สิทธิการสงเคราะห์ในการจัดการศพตามประเพณี	3.62	0.87	มาก
สิทธิการอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด	3.50	0.95	มาก
โดยรวม	3.63	0.70	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรู้นโยบายภาครัฐของผู้สูงอายุในจังหวัดจันทบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้ง 13 ด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ สิทธิการศึกษาการศาสนาและข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 รองลงมา คือ สิทธิการพัฒนาดตนเองและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม การรวมกลุ่มในลักษณะเครือข่ายหรือชุมชน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 สิทธิการประกอบอาชีพหรือฝึกอาชีพที่เหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 สิทธิการช่วยเหลือด้านค่าโดยสารยานพาหนะตามความเหมาะสม สิทธิการยกเว้นค่าเข้าชมสถานที่ของรัฐ และสิทธิการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพเป็นรายเดือนอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 เท่ากัน สิทธิการบริการทางการแพทย์และการสาธารณสุข มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 สิทธิการสงเคราะห์ในการจัดการศพตามประเพณี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.62 สิทธิการช่วยเหลือผู้สูงอายุซึ่งได้รับอันตรายจากการถูกทารุณกรรมหรือถูกแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบด้วยกฎหมายหรือถูกทอดทิ้ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59 สิทธิการอำนวยความสะดวก และความปลอดภัยให้แก่ผู้สูงอายุในอาคารสถานที่ยานพาหนะหรือการบริการสาธารณะอื่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 สิทธิการให้คำแนะนำปรึกษาดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องในทางคดีหรือทางการแก้ไขปัญหาคอรัว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 สิทธิการจัดที่พักอาศัยอาหารและเครื่องนุ่งห่มให้ตามความจำเป็นอย่างทั่วถึง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ สิทธิการอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ
ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ

ความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านสุขภาพอนามัย	3.72	0.78	มาก
ด้านการศึกษา	3.58	0.81	มาก
ด้านที่อยู่อาศัย	3.45	0.92	มาก
ด้านการมีงานทำ มีรายได้และสวัสดิการแรงงาน	3.51	0.85	มาก
ด้านนันทนาการ	3.55	0.84	มาก
ด้านบริการสังคมทั่วไป	3.60	0.77	มาก
โดยรวม	3.57	0.75	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้ง 6 ด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านสุขภาพอนามัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 รองลงมา คือ ด้านบริการสังคมทั่วไป มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 ด้านการศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 ด้านนันทนาการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 ด้านการมีงานทำ มีรายได้

และสวัสดิการแรงงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านที่อยู่อาศัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 ตามลำดับ

ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล ที่แตกต่างกัน มีอิทธิพลต่อความต้องการสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุในจังหวัดจันทบุรี แตกต่างกัน

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุในจังหวัดจันทบุรี จำแนกตามอายุ

ความต้องการสวัสดิการภาครัฐ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านสุขภาพอนามัย	ระหว่างกลุ่ม	6.539	3	2.180	3.689	0.012*
	ภายในกลุ่ม	234.021	396	0.591		
	รวม	240.560	399			
ด้านการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	4.617	3	1.539	2.345	0.072
	ภายในกลุ่ม	259.903	396	0.656		
	รวม	264.520	399			
ด้านที่อยู่อาศัย	ระหว่างกลุ่ม	8.961	3	2.987	3.632	0.013*
	ภายในกลุ่ม	325.679	396	0.822		
	รวม	334.640	399			
ด้านการมีงานทำ มีรายได้และสวัสดิการแรงงาน	ระหว่างกลุ่ม	5.886	3	1.962	2.737	0.043*
	ภายในกลุ่ม	283.858	396	0.717		
	รวม	289.743	399			
ด้านนันทนาการ	ระหว่างกลุ่ม	6.344	3	2.115	3.035	0.029*
	ภายในกลุ่ม	275.966	396	0.697		
	รวม	282.310	399			
ด้านบริการสังคมทั่วไป	ระหว่างกลุ่ม	2.976	3	0.992	1.700	0.166
	ภายในกลุ่ม	231.072	396	0.584		
	รวม	234.048	399			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	5.415	3	1.805	3.229	0.022*
	ภายในกลุ่ม	221.400	396	0.559		
	รวม	226.815	399			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 3 ความต้องการสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุในจังหวัดจันทบุรี ในภาพรวมของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.022 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า อายุ แตกต่างกัน มีอิทธิพลต่อความต้องการสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุในจังหวัดจันทบุรี แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความต้องการสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุในจังหวัดจันทบุรี ในด้านสุขภาพอนามัย ด้านที่อยู่อาศัย ด้านการมีงานทำ มีรายได้และสวัสดิการแรงงาน และด้านนันทนาการ ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.012, 0.013, 0.043 และ 0.029 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่า 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง

(H₁) หมายความว่า อายุ แตกต่างกัน มีอิทธิพลต่อความต้องการสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุในจังหวัดจันทบุรี แตกต่าง กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุในจังหวัดจันทบุรี จำแนกตาม รายได้ต่อเดือน

ความต้องการสวัสดิการภาครัฐ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านสุขภาพอนามัย	ระหว่างกลุ่ม	9.568	6	1.595	2.713	0.014*
	ภายในกลุ่ม	230.992	393	0.588		
	รวม	240.560	399			
ด้านการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	6.552	6	1.092	1.664	0.129
	ภายในกลุ่ม	257.968	393	0.656		
	รวม	264.520	399			
ด้านที่อยู่อาศัย	ระหว่างกลุ่ม	10.756	6	1.793	2.175	0.045*
	ภายในกลุ่ม	323.883	393	0.824		
	รวม	334.640	399			
ด้านการมีงานทำ มีรายได้และสวัสดิการแรงงาน	ระหว่างกลุ่ม	5.306	6	0.884	1.222	0.294
	ภายในกลุ่ม	284.438	393	0.724		
	รวม	289.743	399			
ด้านนันทนาการ	ระหว่างกลุ่ม	5.253	6	0.875	1.242	0.284
	ภายในกลุ่ม	277.057	393	0.705		
	รวม	282.310	399			
ด้านบริการสังคมทั่วไป	ระหว่างกลุ่ม	4.734	6	0.789	1.352	0.233
	ภายในกลุ่ม	229.314	393	0.583		
	รวม	234.048	399			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	6.125	6	1.021	1.818	0.094
	ภายในกลุ่ม	220.691	393	0.562		
	รวม	226.815	399			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4 ความต้องการสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุในจังหวัดจันทบุรี ในภาพรวมของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้ต่อเดือน มีค่า Sig. เท่ากับ 0.094 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H₀) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H₁) หมายความว่า รายได้ต่อเดือน แตกต่างกัน มีอิทธิพลต่อความต้องการสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุในจังหวัดจันทบุรี ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความต้องการสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุในจังหวัดจันทบุรี ในด้านสุขภาพอนามัย และด้านที่อยู่อาศัย ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้ต่อเดือน มีค่า Sig. เท่ากับ 0.014 และ 0.045 ตามลำดับ ซึ่งค่าน้อยกว่า 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H₀) และยอมรับสมมติฐานรอง (H₁) หมายความว่า รายได้ต่อเดือน แตกต่างกัน มีอิทธิพลต่อความต้องการสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุในจังหวัดจันทบุรี แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงจำนวนสมาชิกที่อาศัยในครัวเรือน
ในจังหวัดจันทบุรี จำแนกตามจำนวนสมาชิกที่อาศัยในครัวเรือน

ความต้องการสวัสดิการภาครัฐ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านสุขภาพอนามัย	ระหว่างกลุ่ม	10.983	4	2.746	4.724	0.001*
	ภายในกลุ่ม	229.577	395	0.581		
	รวม	240.560	399			
ด้านการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	14.897	4	3.724	5.893	0.000*
	ภายในกลุ่ม	249.623	395	0.632		
	รวม	264.520	399			
ด้านที่อยู่อาศัย	ระหว่างกลุ่ม	22.966	4	5.742	7.277	0.000*
	ภายในกลุ่ม	311.674	395	0.789		
	รวม	334.640	399			
ด้านการมีงานทำ มีรายได้และสวัสดิการแรงงาน	ระหว่างกลุ่ม	15.474	4	3.868	5.571	0.000*
	ภายในกลุ่ม	274.269	395	0.694		
	รวม	289.743	399			
ด้านนันทนาการ	ระหว่างกลุ่ม	18.954	4	4.739	7.107	0.000*
	ภายในกลุ่ม	263.356	395	0.667		
	รวม	282.310	399			
ด้านบริการสังคมทั่วไป	ระหว่างกลุ่ม	12.741	4	3.185	5.685	0.000*
	ภายในกลุ่ม	221.307	395	0.560		
	รวม	234.048	399			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	15.046	4	3.762	7.016	0.000*
	ภายในกลุ่ม	211.769	395	0.536		
	รวม	226.815	399			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 5 ความต้องการสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงจำนวนสมาชิกที่อาศัยในครัวเรือนในจังหวัดจันทบุรี ในภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามจำนวนสมาชิกที่อาศัยในครัวเรือน มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า จำนวนสมาชิกที่อาศัยในครัวเรือน แตกต่างกัน มีอิทธิพลต่อความต้องการสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงจำนวนสมาชิกที่อาศัยในครัวเรือนในจังหวัดจันทบุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความต้องการสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงจำนวนสมาชิกที่อาศัยในครัวเรือนในจังหวัดจันทบุรี ในด้านสุขภาพอนามัย ด้านการศึกษา ด้านที่อยู่อาศัย ด้านการมีงานทำ มีรายได้และสวัสดิการแรงงาน ด้านนันทนาการ และด้านบริการสังคมทั่วไป ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามจำนวนสมาชิกที่อาศัยในครัวเรือน มีค่า Sig. เท่ากับ 0.001, 0.000, 0.000, 0.000, 0.000 และ 0.000 ตามลำดับ ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า จำนวนสมาชิกที่อาศัยในครัวเรือน แตกต่างกัน มีอิทธิพลต่อความต้องการสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงจำนวนสมาชิกที่อาศัยในครัวเรือนในจังหวัดจันทบุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 2 การรับรู้นโยบายภาครัฐมีอิทธิพลต่อความต้องการสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุในจังหวัด
จันทบุรี

ตารางที่ 6 การวิเคราะห์สมการพหุคูณการรับรู้นโยบายภาครัฐมีอิทธิพลต่อความต้องการสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ
ในจังหวัดจันทบุรี โดยรวม

ตัวแปรพยากรณ์	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	Collinearity	
	B	SE	β			Tolerance	VIF
<i>Constant</i>	0.033	0.054		0.615	0.539		
สิทธิการบริการทาง การแพทย์และการ สาธารณสุข (X ₁)	-0.001	0.021	-0.001	-0.064	0.949	0.325	3.073
สิทธิการศึกษการ ศาสนาและข้อมูล ข่าวสารที่เป็นประโยชน์ ต่อการดำเนินชีวิต (X ₂)	0.072	0.022	0.070	3.304	0.001*	0.320	3.127
สิทธิการประกอบอาชีพ หรือฝึกอาชีพที่เหมาะสม (X ₃)	0.035	0.018	0.037	1.973	0.049*	0.409	2.447
สิทธิการพัฒนาดตนเอง และการมีส่วนร่วมใน กิจกรรมทางสังคม การ รวมกลุ่มในลักษณะ เครือข่ายหรือชุมชน (X ₄)	0.043	0.022	0.043	1.928	0.055	0.293	3.417
สิทธิการอำนวยความสะดวก และความปลอดภัยให้แก่ผู้สูงอายุ ในอาคารสถานที่ ยานพาหนะหรือการ บริการสาธารณะอื่น (X ₅)	0.060	0.021	0.063	2.898	0.004*	0.307	3.259
สิทธิการช่วยเหลือด้าน ค่าโดยสารยานพาหนะ ตามความเหมาะสม (X ₆)	0.067	0.021	0.068	3.122	0.002*	0.305	3.274
สิทธิการยกเว้นค่าเข้าชม สถานที่ของรัฐ (X ₇)	-0.019	0.019	-0.023	-0.989	0.324	0.266	3.762
สิทธิการช่วยเหลือ ผู้สูงอายุซึ่งได้รับอันตราย จากการถูกทารุณกรรม หรือถูกแสวงหา	0.143	0.021	0.167	6.778	0.000*	0.239	4.191

ประโยชน์โดยมิชอบด้วย
กฎหมายหรือถูกทอดทิ้ง
(X₈)

สิทธิการให้คำแนะนำ 0.118 0.021 0.143 5.521 0.000* 0.217 4.612
ปรึกษาดำเนินการอื่นที่
เกี่ยวข้องในทางคดีหรือ
ทางการแก้ไขปัญห

ครอบครัว (X₉)

สิทธิการจัดที่พักอาศัย 0.088 0.019 0.101 4.644 0.000* 0.306 3.264
อาหารและเครื่องนุ่งห่ม
ให้ตามความจำเป็นอย่าง
ทั่วถึง (X₁₀)

สิทธิการจ่ายเงินเบี้ยยัง 0.045 0.022 0.049 2.095 0.037* 0.263 3.803
ชีพเป็นรายเดือนอย่าง
ทั่วถึงและเป็นธรรม (X₁₁)

สิทธิการสงเคราะห์ใน 0.145 0.021 0.167 6.890 0.000* 0.246 4.065
การจัดการศพตาม
ประเพณี (X₁₂)

สิทธิการอื่นตามที่ 0.186 0.020 0.234 9.351 0.000* 0.231 4.322
คณะกรรมการประกาศ
กำหนด (X₁₃)

R = 0.972, R² = 0.944, Adjusted R² = 0.942, SEE = 0.181, F = 500.903, Sig = 0.000*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์สมการพยากรณ์นโยบายภาครัฐมีอิทธิพลต่อความต้องการสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุในจังหวัดจันทบุรี โดยรวม พบว่า กลุ่มตัวแปรอิสระที่มีนัยสำคัญต่อตัวแปรตามหรือตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อความต้องการสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุในจังหวัดจันทบุรีโดยรวม คือ สิทธิการศึกษาการศาสนาและข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต สิทธิการประกอบอาชีพหรือมีอาชีพที่เหมาะสม สิทธิการอำนวยความสะดวก และความปลอดภัยให้แก่ผู้สูงอายุในอาคารสถานที่ยานพาหนะหรือการบริการสาธารณะอื่น สิทธิการช่วยเหลือด้านค่าโดยสารยานพาหนะตามความเหมาะสม สิทธิการช่วยเหลือผู้สูงอายุซึ่งได้รับอันตรายจากการถูกรังแกหรือถูกแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบด้วยกฎหมายหรือถูกทอดทิ้ง สิทธิการให้คำแนะนำปรึกษาดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องในทางคดีหรือทางการแก้ไขปัญหครอบครัว สิทธิการจัดที่พักอาศัยอาหารและเครื่องนุ่งห่มให้ตามความจำเป็นอย่างทั่วถึง สิทธิการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพเป็นรายเดือนอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม สิทธิการสงเคราะห์ในการจัดการศพตามประเพณี และสิทธิการอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรพยากรณ์เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ ลำดับที่ 1 ตัวแปรอิสระ สิทธิการอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด (X₁₃) (B = 0.186) รองลงมา คือ สิทธิการสงเคราะห์ในการจัดการศพตามประเพณี (X₁₂) (B = 0.145) สิทธิการช่วยเหลือผู้สูงอายุซึ่งได้รับอันตรายจากการถูกรังแกหรือถูกแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบด้วยกฎหมายหรือถูกทอดทิ้ง (X₈) (B = 0.143) สิทธิการให้คำแนะนำปรึกษาดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องในทางคดีหรือทางการแก้ไขปัญหครอบครัว (X₉) (B = 0.118) สิทธิการจัดที่พักอาศัยอาหารและเครื่องนุ่งห่มให้ตามความจำเป็นอย่างทั่วถึง (X₁₀) (B = 0.088) สิทธิการศึกษาการศาสนาและข้อมูลข่าวสารที่

เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต (X_2) ($B = 0.072$) สิทธิการช่วยเหลือด้านค่าโดยสารยานพาหนะตามความเหมาะสม (X_6) ($B = 0.067$) สิทธิการอำนวยความสะดวก และความปลอดภัยให้แก่ผู้สูงอายุในอาคารสถานที่ยานพาหนะหรือการบริการสาธารณะอื่น (X_5) ($B = 0.060$) สิทธิการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพเป็นรายเดือนอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม (X_{11}) ($B = 0.045$) และสิทธิการประกอบอาชีพหรือฝึกอาชีพที่เหมาะสม (X_3) ($B = 0.035$) ซึ่งตัวแปรทั้ง 10 ตัวเป็นตัวแปรพยากรณ์ ค่าอำนาจในการพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ 0.944 ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์ เท่ากับ 0.181

สรุปและอภิปรายผล

จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นถึงความสอดคล้องกับงานวิจัยของ Sudsomboon, S. (2014) ศึกษาสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในประเทศไทย ผลการศึกษา พบว่า ปัญหาและอุปสรรคหลายประการที่เกี่ยวกับการจัดสวัสดิการสังคม ผู้สูงอายุไทย เช่น 1) ขาดความต่อเนื่องและการบูรณาการ ซึ่งหมายถึง การดำเนินงานด้านสวัสดิการ ผู้สูงอายุแยกส่วนระหว่างงานด้านสังคม กับงานด้านสุขภาพ เป็นการกระจายความรับผิดชอบตาม หน่วยงานต่าง ๆ ของภาครัฐ 2) ความไม่พร้อมของเรื่องงบประมาณ และ บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ ในด้านผู้สูงอายุโดยตรงยังมีไม่เพียงพอ 3) การนำนโยบายสู่การปฏิบัติยังไม่สามารถทำได้จริง และ 4) สวัสดิการสังคมที่รัฐจัดให้กับผู้สูงอายุยังไม่เพียงพอกับความต้องการโดยสิ่งสำคัญที่สุดคือการขาด ความตระหนักถึงความสำคัญของผู้สูงอายุจากครอบครัวของตนเอง และยังไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ Lim-ngam, B. (2017) ได้อธิบายรูปแบบการจัดสวัสดิการสังคม ซึ่งหมายถึงการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ ในการจัดสวัสดิการสังคมที่เหมาะสม เป็นธรรม ทั่วถึง เท่าเทียม มีมาตรฐาน เป็นรูปแบบที่มีความหลากหลาย เป็นสวัสดิการแบบทางเลือกให้แก่กลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ ในสังคม ปัจจุบันประเทศไทยมีรูปแบบการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุ 4 รูปแบบ คือการประกันสังคม การช่วยเหลือสาธารณะ การบริการสังคม และการช่วยเหลือเกื้อกูลของภาคประชาชน

จากผลการวิจัยสามารถสรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคล ที่แตกต่างกัน มีอิทธิพลต่อความต้องการสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุในจังหวัดจันทบุรี แตกต่างกัน และการรับรู้นโยบายภาครัฐมีอิทธิพลต่อความต้องการสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุในจังหวัดจันทบุรี

ข้อเสนอแนะ

1.ควรมีการศึกษาในมุมมองอื่นๆ เช่น ความพึงพอใจ พฤติกรรมการใช้สิทธิสวัสดิการจากภาครัฐ เพื่อให้เกิดความหลากหลายของแนวคิดจากผู้สูงอายุในการใช้สวัสดิการภาครัฐ

2.อาจศึกษาข้อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มผู้สูงอายุที่ใช้สวัสดิการภาครัฐในกรุงเทพฯ และกลุ่มผู้สูงอายุจากต่างจังหวัด เพื่อทราบความแตกต่างของปัญหาและข้อจำกัดของแต่ละพื้นที่ สำหรับกำหนดนโยบาย หรือกิจกรรมในแต่ละพื้นที่

เอกสารอ้างอิง

- Cronbach, L. J. (1970). *Essentials of Psychological Testing*. New York: Harper & Row.
- Department of Older Persons. (2017). *Operational manual for the management of senior citizen quality of life development and occupational promotion centers* [Unpublished manual]. Ministry of Social Development and Human Security, Department of Older Persons, Bangkok, Thailand.
- Department of Older Persons, Ministry of Social Development and Human Security. (2019). *Measures for driving forward the national agenda on an aging society: 6 Sustainable 4 Change (Revised edition, No. 2)*. Bangkok, Thailand: Amarin Printing & Publishing Co., Ltd.
- Department of Health Promotion (ThaiHealth). (2021). *The 2021 master plan of ThaiHealth* [Master plan]. Bangkok, Thailand: Health Promotion Foundation.
- Lim-ngam, B. (2017). *Needs and development approaches for supporting welfare for the elderly in Bang Phra Subdistrict Administrative Organization, Si Racha District, Chon Buri Province* (Master's thesis, Public Administration Program, Faculty of Political Science, Burapha University, Chon Buri, Thailand).
- Narirat J., & Sawitri T. (2556). Social Welfare for Older Persons in Thailand: Policy and Recommendation. *Journal of Public Health and Development*, 11(3), 39-47.
- Nunnally, J.C. (1978) *Psychometric theory*. 2nd Edition, McGraw-Hill, New York.
- Nuntana, U. (2014). *Social welfare needs of the elderly in Si Racha Crocodile Head Subdistrict Administrative Organization, Bang Sao Thong District, Samut Prakan Province* (Master's thesis, Public Administration Program, Burapha University, Chon Buri, Thailand).
- Phra Rangson S., Phrakhru S. & Phramaha D. (2022). Social Welfare Programs for Elderly People and Women in Thailand. *Asia Pacific Journal of Religions and Cultures*, 6(2), 130-40.
- Phaengsang, S., & Jittrapirom, P. 2022 Accessibility to Government Welfare Services among Elderly People in Rural Thailand.
- Sudsomboon, S. (2014). *Social welfare of the elderly in Thailand*. *Journal of Southern Technology*, 7(1), 73–82. Thai Journal Online
- Taro Yamane. (1973). *Statistics: an introductory analysis*. New York: New York: Harper & Row.
- Thongtham, S. (2012). *Guidelines for managing elderly welfare in community areas of Chaiyaphum Province* (Doctoral dissertation, Doctor of Public Administration, Faculty of Humanities and Social Sciences, Suan Dusit Rajabhat University).
- Thongkleeb, B. (2007). *The role of government in providing welfare for the elderly in Bangkok* (Unpublished doctoral dissertation). Faculty of Political Science, Ramkhamhaeng University, Bangkok, Thailand.
- Tupanich, W., Chailap, S., & Chaila, K. (2019). Problems and needs of older adults living in urban area, Bangkok Metropolitan. *Vajira Medical Journal: Journal of Urban Medicine*, 63 (Supplement), 83–92.